

☩ Собор Пресвятої Богородиці - 26 грудня

Антифон 1

Стих 1: Ісповімся тобі, Господи, всім серцем моїм, розповім про всі чуда твої (Пс 9,2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 2: На раді праведних і соньмі – великі діла Господні, явлені в усіх волях його (Пс 110,1-2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: Ісповідування і велич – діло його і правда його перебуває повік віку (Пс 110,3).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Якщо співаємо 2ий антифон: Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.
Як ні то співаємо: Єдинородний Сину

Антифон 3

Співаємо звичайні третій антифон, але зі приспівом: Спаси нас, Сину Божий, що родився від Діви, співаємо тобі: Алілуя.

Тропар (глас 4): Різдво твоє, Христе Боже наш,* засвітило світові світло розуміння.* в ньому бо ті, що звіздам служили, від звізди навчилися* поклонятися тобі – Сонцю правди,* і пізнавати тебе – Схід з висоти.* Господи, слава тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 6): Раніш зірниці від Отця без матері роджений* – на землі без отця днесь воплотився з тебе.* Тим-то звізда благовістує волхвам,* ангели ж із пастирями оспівують* несказанне різдво твоє, Благодатная.

Прокімен (глас 3): Величає душа моя Господа* і возрадувався дух мій у Бозі, Спасі моїм (Лк 1,46-47).

Стих: Бо зглянувся на смирення раби своєї, ось бо віднині ублажать мене всі роди (Лк 1,48).

Апостол: (Євр 2,11-18): *Браття*, той, що освячує, і ті, що освячуються, всі від одного. Тому й не соромиться називати їх братами, коли каже: «Я звіщу ім'я твоє моїм братам, хвалитиму тебе серед громади.» І ще: «Буду надіятись на нього.» Та й: «Ось я і діти, що їх Бог мені дав.» А що діти були учасниками тіла і крові, то й він подібно участь у тому брав, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерти, тобто диявола, і визволити тих, що їх страх смерти все життя тримав у рабстві. Адже не ангелам іде на допомогу, а потомству Авраама. Тому він мусів бути в усьому подібний до братів, щоб стати милосердним та вірним архиереєм у справах Божих на спокутування гріхів народу. Тому, власне, що страждав і сам був випробуваний, він може допомогти тим, що проходять через пробу.

Алилуя (глас 8): *Алилуя, алилуя, алилуя!*

Стих: Воскресни, Господи, в упокій твій, ти і кивот святині твоєї (Пс 131,8).

Стих: Клявся Господь Давидові істиною і не відречеться її (Пс 131,11).

Євангеліє: (Мт 2,13-23): *Якже відійшли мудреці*, ангел Господній з'явився вві сні Йосифові й каже: “Устань, візьми дитятко і його матір, і втікай в Єгипет, і перебувай там, поки я тобі не скажу, бо Ірод розшукуватиме дитя, щоб його вбити.” Вставши Йосиф, узяв уночі дитятко та його матір і пішов у Єгипет, де перебував до смерти Ірода, щоб збулося сказане Господом через пророка: “З Єгипту я покликав мого сина.” Тоді Ірод, побачивши, що мудреці з нього насміялись, розлютився вельми й послав повбивати у Вифлеємі й по всій його окрузі всіх дітей, що мали менше, ніж два роки, згідно з часом, що пильно вивідав був від мудреців. Тоді справдилось те, що сказав був пророк Єремія: “В Рамі чути голос, плач і тяжке ридання: то Рахиль плаче за дітьми своїми й не хоче, щоб її втішити, бо їх немає.” Якже вмер Ірод, ангел Господній з'явився вві сні Йосифові в Єгипті і каже: “Устань, візьми дитятко та його матір і повернись в Ізраїльську землю, бо вмерли ті, що чигали на життя дитятка.” Устав він, узяв дитятко та його матір і прийшов в Ізраїльську землю, але, почувши, що в Юдеї царює Архелай замість Ірода, батька свого, побоявся іти туди. Попереджений же вві сні, він пішов у галилейські сторони і, прибувши туди, оселився в місті, що зветься Назарет, щоб збулося сказане пророками, що Назорей назветься.

Замість Достойно: Величай, душе моя, чеснішу і славнішу від горних воїнств – Діву речисту, Богородицю.

Ірмос (глас 1): Любе то нам, бо безпечно від страху, вигідне мовчання; з любови же, Діво, прясти пісні, милозвучно складені, не легко є. Але, о, Мати, силу, як ти зволиш, подай.

Причасний: Ізбавління послав Господь* людям своїм (Пс 110,9).
Алилуя (х3).

За Галицьким звичаєм співаємо: Всесвіт днесь радістю сповняється, Христос родився від Діви.

Замість “Ми бачили світло істинне...” (х1) “Нехай сповняться уста...” (х3) і “Нехай буде ім'я...” (х3).